

Περὶ προικός.

Εἰς τὸ 6.

Ἡ ὕπανδρος καὶ προικισμένη κόρη δὲν συνεισφέρει τὴν προῖκα τῆς εἰς τὴν κληρονομίαν διὰ τὰ μοιράση ἐξ ἴσου μὲ τὰ ἀδέρφια τῆς, ἀλλ' ὅταν εὗρεθῇ ἀρκετὴ περιουσία δίδεται καὶ εἰς αὐτὴν μερίδιόν τι ἐκ τῆς ἀμοιράσιον.

Εἰς τὸ 7.

Ὅταν οἱ γονεῖς ἀποθάνωσιν ἀδιάθετοι τὰ ἀρσενικὰ παῖδια ἀναλαμβάνουσι τὰ χρέη τῶν γονέων [.....] τὰ θηλυκὰ προικίζοντες αὐτὰ ἐκ τῆς πατρικῆς περιουσίας συμφώνως μὲ τὸ πνεῦμα τῆς τοπικῆς συνηθείας, ἥτις [....] εἰς τὴν ἀπάντησιν τοῦ 1 ζητήματος καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ περιουσία γονέων, τὰ ἀδέρφια φροντίζουν ἐξ ἰδίων των π [.....] προικοδοτήσεως καὶ ὕπανδρείας τῶν θηλυκῶν.

Εἰς τὸ 8.

Ἡ γυνὴ λαβοῦσα τὴν προῖκα τῆς τὴν προσφέρει εἰς τὸν ἄνδρα τῆς, ὅστις τὴν μεταχειρίζεται ἐλευθέρως πρὸς αὔξησιν ἀφορῶσαν τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, πάντοτε ὁμως ἢ προῖξ λογίζεται ὡς ἱερά, καὶ ἂν ὁ ἀνὴρ θελήσῃ τὰ τὴν καταχρασθῇ, ἡ γυνὴ δύναται τὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτῆς.

Αἱ ἀνωτέρω συνήθειαι εἰσὶ παλαιαί, σωζόμεναι ἀπαράλλάκτως ἕως σήμερον εἰς ὅλην τὴν Νῆσον ἐκ παραδόσεως ἀλληλοδιαδόχου τῶν προγόνων μας.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 21 Ἰουλίου 1833

Οἱ Δημογέροντες

(Τ.Σ.) λάζαρος κουντουριώτης
Νικόλαος Οἰκονόμος

16 ΣΠΕΤΣΑΙ¹

III. ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

17. ΑΤΑΛΑΝΤΗ

Ἀρ. 65

Ἡ Ἐπαρχ. Δημογ.
Ταλαντίας.

Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης

σεβ. Γραμματεῖαν τῆς Ἐπικρατείας

Ἡ ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκύκλιος τῆς σεβ. Γραμματείας κοινοποιηθεῖσα πρὸς τοὺς

¹ Ἡ Ἀπάντησις ἔχει δημοσιευθῇ ὑπὸ Λ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ, ἐνθ' ἀν., 176 ἐπ. καὶ ἀναδημοσιευθῇ κατ' ἐπανάληψιν, βλ. Ἑπειροὶς Α.Ι.Ε.Δ., τ. 3 (1950), 158 σημ. 2.

εἰδημονεστέρους τῆς Ἐπαρχίας μας ὥς πρὸς τὰ ἐρωτήματα περὶ τοπικῶν συνηθειῶν, σπεύδει διὰ τῆς παρούσης τῆς ἡ Δημογεροντεία νὰ πληροφορήσῃ τὴν σεβ. Γραμματείαν, ὅτι εἰς τὸ περὶ κληρονομίας κεφάλαιον δὲν ὑπάρχει καμμία συνήθεια τοῦ τόπου μας παρ' ὅτι θέλει ὁ Νόμος, μόνον εἰς τὸ 2ον ζήτημα εἶναι συνήθεια τοῦ τόπου μας, ἀφοῦ ἀποθάνουν οἱ γονεῖς ἢ καὶ ἀδιάθειτοι ἢ περιουσία μένει ὅλη εἰς τὰ τέκνα των εἰς ἓνα ἢ καὶ εἰς πολλά, ἐὰν ἔχῃ.

Παρομοίως καὶ εἰς τὸ περὶ προικὸς κεφάλαιον φυλάττεται ὁ γραπτὸς νόμος εἰς τὰ ζητήματα μόνον εἰς τὸ ζήτημα 8ον εἶναι συνήθεια τοῦ τόπου μας, ὅταν θελήσῃ τὸ ἀνδρόγυνον ἢ καὶ ὁ εἰς τῶν συζύγων, τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ προῖκα, συνεσιῶτος τοῦ γάμου ἢ καὶ μή, τὴν πωλεῖ δι' ἀνάγκας συμπιπούσας.

Αἱ συνήθειαι αὗται εἶναι παλαιαὶ εἰς τὸν τόπον μας, οὐχὶ νὰ εἶναι καὶ γραπταί.

Ταῦτα εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 330 ἐγκυκλίου τῆς σεβ. Γραμματείας ταύτης.

Τῇ 18 Ἀπριλίου 1833 Ἐν Ταλαντίῳ.

Οἱ Δημογέροντες

(Τ.Σ.) Ἰωάννης μπογιατζῆς (;)

εσιτάθιος βέλου

Ὁ Γραμμ.

Λουκᾶς

18. ΑΠΟΚΟΥΡΟΝ

Ἀριθ. 439

Τὴν 3 Μαΐου 1833

Ἀρ. Πρ. 29

Πρὸς τὴν Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Σ. Γραμματείας (sic) τῆς

Ἐπικρατείας

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Ἀποκούρου

Ἐχουσα ὑπ' ὄψιν ἡ ἐπαρχ. αὕτη Δημογρ. τὴν ὑπ' ἀρ. 330 ἐγκύκλιον τῆς Σ. Γραμματείας ταύτης παραλαβοῦσα δὲ εἰς συμβουλὴν καὶ ἐρώτησιν τῶν ὁκτὼ ζητημάτων τοὺς εἰδημονεστέρους ἄνδρας τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καθυποβάλλω ὑπ' ὄψιν τῆς τὰς περὶ αὐτῶν ἀκριβεῖς καὶ ἐντελεῖς πληροφορίας.

Ἀπὸ α^{ον} ζήτημα μέχρι τοῦ 8^{ον}

Ζήτημα α^{ον}

Ἡ συνήθεια τῆς ἐπαρχίας ταύτης θέλει ὅτι τὰ μὲν ἀρσενικὰ κληρονομοῦν ἐξ ἴσου τὴν πατρικὴν των ἰδιοκτησίαν, τὰ δὲ θυλικὰ ζώντων των γονέων λαμβάνουν

